

el pont: de pedra

ara a itàlia es lle-
geix molt el ne-
gus que tenia el al-
ma blanca

any I

girona 7 d'octubre de 1935

núm. 1

ulls del pont

pòrtic

Ací em teniu. Sembla que ens hàgim vist sempre. Fins i tot me n'admiro de què us faci la meva presentació.

Perquè: qui no coneix EL PONT DE PEDRA? Qui no l'ha admirat? Qui no l'ha trepitjat? Ningú.

Varen voler batejar-me amb el nom d'Isabel II. Però jo no sóc ni Segona ni em dic Isabel. Sóc de PEDRA. No diré que tingui el cor de pedra, perquè si alguna cosa tinc, són ulls. Tinc tres ulls com tres catedrals. I per sobre aquests ulls gloriosos hi passa la Ciutat sencera.

Tots els grans aconteixements que han sotsmogut la vida de Girona, s'han escolat per damunt la meva ésquena que s'aguanta i glorifica damunt d'aquests ulls de què parlo.

Jo ho he suportat tot. Les arribades apo-

teòsiques dels Bisbes. Els comiats cordials als Governadors. Les arribades de Ministres. El pas de comitives reials. Les parades militars. El sol fantàstic de l'estiu. La lluna més romàntica de l'Univers.

Jo represento un troç d'història inefable de Girona i vaig pel camí de perdurar tant com la Ciutat mateixa. Si un bocí de romanticisme conserva la Ciutat, el represento jo, de la mateixa manera que ofereixo el record inefable de les tartanes que en dia ja llunyà anaven a Salt.

Sóc, amic, una institució. Els qui entenen amb el temps, han de venir a mi. Els qui s'enamoren compten amb mi. Els polítics, els comerciants, els tractants, els mercaders i fins els que passen llet de contraban, han de venir a raure amb mi.

Doncs bé: si la Ciutat sempre m'ha tingut per cosa principal i ella ha vingut a mi des d'Isabel II, just és que ara, jo m'escampi per la Ciutat encara que només sigui per a distreure'm de totes les injustícies que m'han fet omplint el meu riu d'immundícies que maten totes les carpes, que atretes per la meva nomenada, han acudit dels recòndits aversns de l'estany de Banyo'es. De les injustícies que em feren amb els jardinetes immortals i de les que em volien fer amb aquella famosa plaça mercat.

Sóc de pedra, però tinc un tarannà cordial, jovenívol, casolà i imponderablement amic de tot el que té un valor. Per això em plaurà tant de cantar exel·lències.

Consti que tampoc em recarà de desferme d'algun adoquí per etzivar-lo al clatell del primer ximple que s'ho mereixi.

Però, que consti. Tot sóc ulls i vull que els meus ulls, serveixin sempre per a emba-dalir-me en la bellesa de les coses dels habitants i dels fets de Girona.

I d'entre les coses, els habitants i els fets de Girona, els fets, les coses i els esperits de les damiselles de la Ciutat.

Sóc EL PONT DE PEDRA. Heu-vos-ho ací tot.

-que prendrà?
-qualsevol cosa, un cocktail d'aquets
que facilitan a can Pujadas.

dibuix de Sifo

25 cts.

assots de la humanitat

No és un símptoma de decadència que en el segle de la *Pau i de la Concòrdia* hi hagin tants poetes?

Un filòsof alemany —ens sembla que Schopenhauer— dividia a la Humanitat en dues meitats: una de bona i una de dolenta. La bona la subdividia en dues meitats més: una de ximpls i l'altra de "bonjans".

Entre els "bonjans" incloïa també als poetes dolents i als romàntics.

Nosaltres no estem d'acord amb les teories de Schopenhauer —segons els seus biògrafs d'un geni molt atapeït— i creiem que jutjava massa durament als aficionats a la poesia. Encara que siguin dolents, tenim en compte que és una desgràcia nàixer poeta i ens en fem càrrec. Però ens amoïnen els que, essent poetes dolents, es creuen ésser bons; els que no fan poesia com a esplai íntim, sinó que llegeixen llurs treballs als amics que no tenen cap culpa; els que no tenint prou amb això fan publicar, vulgues que no, i per tots els mitjans al seu abast —àdhuc la coacció i l'amenaça— llurs poesies (?) en periòdics desposseïts de criteri o d'esperit; de cultura o de subscriptors.

PERRUQUERIA PER A SENYORS
EDUARD SITJES
Servei acurat
Plaça Marquès de Camps, 7-GIRONA

Vosaltres mateixos direu si poesies com la que transcrivim més avall mereixen ésser publicades encara que vagi dedicada al nostre Rafael de Casanovas.

Va publicar-se en un diari local, l'onze de setembre proppassat i comença així:

(A tall de romança).

*La segles avui moria,
Casanovas nostre heroi,
cercant la mort de la Pàtria,
per la Pàtria va morir.*

*Maleïda aquella bala
maleït més el botxi,
volia de Catalunya
fer un altre paradís.*

(Surt un traïdor i tot)

*El traïdor prou ho endevina
esguardant-te fit a fit,
un odi va congriant-s'hi,
vessànic, dins de son pit.*

NARCIS FIGUERAS REXACH
METGE

Rbla. Sota les Voltes, 26-1.er-GIRONA

*Felip V, Felip nefast,
diem-te millor escorpit,
ton cor a vessar d'enveja
de venjança en remolí,
formaren en ti el monstre
amb la ràbia d'un Carí.*

(Si en Segarra ho llegeix t'afusella).

*I et llançaren foll d'ira
covard i també mesquí,
contra aquell heroi invicte
que ben haja qui el parí!*

Tant-se-val que no copiem més. Només l'acabament que diu així:
*Llaor, catalans, llaor,
al nostre màrtir d'ahir.*

Francesc Roca

D'ahir o d'abans d'ahir, és el mateix.

Estem segurs que l'autor d'aquesta obra deu ésser un bon català però també un inconscient. També ho som nosaltres, bons catalans i creiem que els nostres grans homes no es mereixen aquests tomàtecs.

Els tomàtecs els havem de dedicar als nostres amics seculars i als felips quints.

La Bíblia diu que Abel oferia a Jehovà el millor que tenia.

Poeta en embrió: si això que oferiu és el millor que teniu, sou molt pobre o sou Caïn.

**

Que consti que la poesia que esmentem és de lo millor que hem vist als periòdics locals.

TÒFONA

SASTRERIA COLL
ÚLTIMES NOVETATS
Cor-Reial, 3 — GIRONA

al blanc, blanc i al negus, negus

Quan per primera vegada va ésser anunciada l'aparició d'EL PONT DE PEDRA, i de sobte va ésser retirada la propaganda, una gran gernació anava de bòlid intriguada per la insòlita frenada.

Fou tan gran l'expectació que, interiorment, ens vàrem prometre aclarir-los-hi la vista, ail, les causes, en el primer número. En aquest número que no va poguer sortir a temps. (Ací donem peu per que algun bromista faci un xisto del mal temps)

Per fi surt EL PONT DE PEDRA i complim la promesa explicant el motiu de la no aparició —desaparició.

No va sortir ni per manca de salut —per ara tots bons gràcies a qui sigui—ni a causa del conflicte italo-etíop —com molts creien i que també està be...n arreglat—; ni per la projecció de la pel·lícula "Los que nacen y los que mueren", —que encara que estigui bé per l'Empresa, no ho està pel *Diari de Girona*. No va sortir el 28 de Setembre per que NO ENS VA DONAR LA GANA.

(Ho em dit bé senyor Censor?)

I ara, endavant...

capols literaris aigua avall

presentació i condicions per a prendre part en aquesta secció

Són molts els que senten afició pel periodisme militant i els agraria veure en lletres de motllo llur nom, o simplement un pseudònim, al peu d'un treball literari. Però, ai! No és gens fàcil que un periòdic, encara que sigui de pocs fums, publiqui un treball que la major part de les vegades ha estat elaborat sense mesurar el temps, i amb paciència digna d'un pare autor de catorze fills seminaristes. Treballs gestats amb laboriositat exemplar, que han estat rectificats una i mil vegades en holocaust a la bellesa d'estil, productes d'incomptables recerques en diccionaris, gramàtiques, perceptives, etc. etc., molt sovint van al cove sense ésser llegits i de la forma més ignominiosa, rebregats i a bocins.

Quant periodista, contista, poeta, crític, etc. no deu haver hi amagat darrera una taula d'oficina, un taulell o un munt de cols i bròquil?

Voleu fer un bon àpat amb varietat de plats i a bon preu? Voleu ésser tractat com de família?

Aneu al **HOSTAL CAL ROS**

Voltes d'En Rosés núm 9
a càrrec de Cosme Dalmau.

Quants escriptors en estat embrionari, no deu haver-hi que no han tingut mai ocasió de fer palesar al gran públic llurs obres, filles d'aquella inspiració que un moment o altre tots havem sentit?

Per això EL PONT DE PEDRA us invita a tots a col·laborar en aquesta secció que únicament estarà reservada als que desitgin provar sort amb la ploma.

EL PONT DE PEDRA no es proposa més que fomentar aquesta fal·lera d'escriure que, segons els resultats, fins i tot pot ésser un mitjà més de vulgarització cultural.

Les condicions que regiran perquè siguin admesos els originals que ens enviïn seran les següents:

1.ª Els treballs tindran que ésser escrits en català. No acceptarem els que vinguin amb esperanto o morse.

2.ª Tindran d'ésser més curts que les novel·les d'Ortega i Frias.

3.ª La lletra, millor que sigui clara i, si pot ésser, que no es baralli la redacció amb l'ortografia

RELOTGERIA S.JISSA • FREDERIC VERDÚ
Títol professional de la F. R. de C.
Reloïges de les millors marques als més bons preus.—Taller modern de reparacions, treballs garantitzats.
Rambla Llibertat, 9 — GIRONA

4.ª Tot escrit tindrà que venir acompanyat del cupó que adjuntem, del contrari i a una velocitat de 130 l'acompanyarem nosaltres a Cowes a fer regates.

LA REDACCIO

N. de la R.—De les conseqüències tragi-contundents que puguin derivar-se de la publicació dels escrits, seràn responsables llurs autors, així és que pel compte que us té recomanem seny del bó.

C U P O

a retallar i enviar acompanyat de l'article

a grans reportatges, grans repòrters

Amb motiu de l'accident d'Albons, "El Día Gráfico" va desplaçar a Gracian-Boxa perquè fes un extens reportatge, amb moltes fotografies, de tot el relacionat amb el Príncep M'divani.

Gracian-Boxa arribà a Girona i féu indagacions per trobar un fotògraf que l'acompanyés. Li varen indicar al Sr. Pinedo.

Tots dos junts varen anar a Albons, i tragueren fotos de per tot. (Almenys varen gastar dos carrets). Tot seguit cap a Màs Juny i vinguen fotos; del Sr. Sert, de la senyora de Sert, de l'alcalde, interiors, exteriors, en fi, almenys quatre carrets de pel·lícula.

Tant en Gracian-Boxa com en Pinedo se'n tornaren satisfets a Girona. Havien aprofitat el dia.

—Serà formidable— deia en Pinedo.

Però ara ve la tragèdia.

FUSTERIA MECÀNICA DE Miquel Blanch

Ullònia, 13 — GIRONA

En Pinedo cuità a revelar les pel·lícules ple d'entusiasme i, totes eren velades. No en va sortir bé ni una!

Suposem que al cel no va restar cap sant tranquil en aquells moments.

Quan el repòrter de "El Día Gráfico" s'assabentà dels tràgics resultats, va començar a riure, després es va rebotre per terra i

el pont als seus lectors

A EL PONT DE PEDRA li ha passat el mateix que a altres periòdics, de caire satíric, quan comencen; és a dir, que tal com teníem previst, el nostre número anterior ha assolit un èxit esclatant entre els gironins. Estem per dir que es varen vendre més exemplars del primer número que del tercer. Això és bon símptoma i de continuar així ens veurem obligats a augmentar la tirada de 20.000.

Moltes mercès! Merci bien! Thank you! Gracias muchas!

EL PONT DE PEDRA

pont de pedra

el varen tenir que retornar amb "Aigua del Carme."

Va ésser necessari fer venir un fotògraf barceloní.

la força del costum

Ens han explicat una facècia de Pinedo repòrter gràfic gironí.

Li varen encomanar que tregués una foto d'un mort. Entra a la cambra mortuòria, dona una ullada i diu:

—Hi ha poca llum, obrin el balcó.

Trià un bon lloc, prepara la màquina i enfoca «el fiambre». Després aixeca la mà a la manera característica de l'ofici i comina:

—Quiet, un moment!

FUSTERIA COSTA

No obideu aquest nom quan es tracti del ram de la fusa.
Calderers, 11 — GIRONA

el prestigi de l'autoritat

L'altre dia un desesperat va decidir acabar d'una vegada amb el feixug pes de la vida i es llençà al riu Ter, segurament amb intencions d'ofegar-se, perquè ho féu vestit.

Un dels de «asalto» de servei el veié i no s'acabava de decidir entre llançar-se a l'aigua vestit, despullar-se o anar a cercar una corda; a l'últim una idea genial se li ocorregué.

Es treu la pistola i amenaçant al cansat de viure, que ja s'acabava de negar, li cridà:

—Si no sales del agua te matol

Diuen que l'aspirant a suïcida obei immediatament.

un jove prodigi

Coneixiem algunes habilitats del polifacètic Castillon —ferm puntal de Falanje ací a Girona— ignoràvem però, la que el fa sobresurtir d'una manera destacada entre els seus companys, de la que se'n enorgulleix exageradament. Ens referim a la seva manyositat imitant el bram de l'ase.

Si amics Castillon—puntal de F, E. — imita a la perfecció el bram del burro i altres bèsties de menys categoria.

Es digne de veure i d'escoltar Fixeu-vos bé.

Es posa les dues mans de da-

vant a la boca, llença una cossa amb una pota de darrera i inicia un bram suau que va creixent de diapasó a mida que obre més o menys les mans de davant. Al bell mig del bram suspira — tan bé com un burro— i va baixant de tó, fins acabar amb el tó just, suau.

Quan acaba de bramar panteixa lleugerament però somriu satisfet.

—Que us ha semblat.

—Noi, ho fas molt bé — solen respondre els que l'han escoltat.

—Amic, aixó ve de neixcment. Però escolteu, aixó no és res, ara imitaré el porc...

Altres n'hi han que no saben tant. No és veritat?

coses de canalla

—Pobret, el tespullen perquè agafi una pulmonia. Quins poques vergonyes!

Això deia una senyora al carrer de l'Argenteria que contemplava com uns vaillets de 18 a 30 anys li descordaven els botons i s'emportaven la capeta del gos d'aigütes de la joieria Massot.

Els murrís fugien i deien:

—Fixa't, és de llana. Oh! I porta la marca de la sastreria Gusó.

La pobra bestiola si hagués portat ermilla i samarreta, segurament no s'hauria refredat.

Això que contem va passar pels voltants del 6 d'octubre de l'any passat.

competència militar

Una autoritat militar feia una visita d'inspecció al quarter d'intendència de la nostra ciutat. Al donar-se compte que hi mancava un tinent, va dir: "Es necesario nombrarlo". Aleshores se li presentà un soldat que, després de saludar-lo li digué:—Si "ustet" quiere "jo" con la "mitat" de la paga le haré "tota" la "feina" que le haria el teniente.

Pero Ud. qué sabe? —va contestar-li el quefe.

—Ahl "miri" por un real ha-go todas las guardias de los "diu-menges" conque vaya contando baratura.

Bueno, retírese— va acabar dient el comandant.

El noi amb aquella bona fe està esperant el nomenament de tinent. Fins amb això hi haurà competència.

una forta donació del baró de thyssen.

En Claret viu de renda i compra una torre al passeig de Gràcia.

Tan bon punt nosaltres ens enteràrem de que el Baró de Thyssen havia lliurat un xec al xòfer Claret per valor de 10 pessetes, importe justo y cabal de su arriesgado servicio, correguérem a trobar el Sr. Ramon del Peninsular per preguntar-li si aquell «tio» havia marxat sense pagar. La nostra primera impressió fou aquesta. Però la sang se'ns encengué quan des de fora l'Hotel amb les butxaques carregades de rocs, vegérem com el xòfer Claret tornava el canvi de les 10 pessetes al Baró de Thyssen. "Claret mossega'l!" cridàrem nosaltres des de fora bo i ensenyant al Baró un roc que ens havíem tret de la butxaca. El temps passava i calia actuar amb energia. Per mitjà del taxi espartenyal, ens traslladarem a la clínica d'En Coll. Volíem apallissar la Baronesa! però oh dissort! En Coll no ho volgué; digué que ho féssim des de fora, tal com havia permès fer les fotografies.

Davant de tants impossibles ens dedicàrem a meditar el benefici que podrien reportar les 10 ptes. ben administrades. Heu's ací les conclusions fetes per un nostre redactor banquer.

10 ptes. al cinc per cent anual reporten 0'50 d'interessos que se'n poden gaudir sense necessitat de tocar el capital inicial que sempre i per tota la vida segueix essent el mateix. Si per el contrari hom vol gaudir sols de l'interès compost o sigui que no retiri anualment l'interès de l'interès, al cap de 10 mil anys en Claret es trobarà amb la quantitat de 5.000 ptes. o sigui mil drets. Ara sols falta que en Claret visqui aquests anys per poguer-ne disfrutar, que cap i a la fi és la finalitat que ha perseguit el Baró. o sigui desitjar que en Claret visqui forces anys. Es com una mena de felicitació.

croníc.

SPORT-BAR DE =
PERE CARBONELL
efrescs i licors de totes classes. - Cafè Express
Plaça República — GIRONA

pont de pedra

el pont a les fosques

Heu nos ací dioposats, a la feixuga feina de sospesar quinzenalment el pes específic de tots els avorriments siguin o no diumengers i siguin o no digeribles. Des del film doblegat—vulguis doblat—

Casa DORCA NOVETATS
Llanes.-Perfumeria.-Miges.-Moneders
Boons.
Argenteria, 19 — GIRONA

ge—fins aquella mena de cos bellugadís i rebregat que amb una mica de bona voluntat, hom s'el pot empassar com una vedette o una girl de tercer rengle. No oblidarem tampoc, de fer passar per la bàscula, els nostres programes radiofònics de la no menys nostra emissora E. A. J. 38. En tot prometem ésser injustos en la nostra tasca. Des d'ara ens fem el propòsit de que la nostra ploma segueixi el més pur guiatge de la injustícia. Farem bromal!

Reparacions de cicles **PIFERRER**
Lleixius **BERENQUER** — Gasteu-los.
teatre

En quant a teatre i sarçuela desitjaríem si no és demanar massa, que per Fires se'ns fes empassar alguna estrena. Ja estem tips de la mateixa mercaderia encara que sigui amb diferent embalatge! Estarien força bé en el seu sí la López Heredia i l'Asquerino amb «La mujer que se vendió o bé la Xingu amb Yerma i en quant a sarçuela «La del manojo de rosas» per l'Hertogs mateix i altres que fullejant el nostre desmemoriat bagatge segurament trobaríem.

Quera - Joier les més grans novetats

tòfones gelades

— I de teatre «amateur» que m'en diu?

—Bé, molt bé. Si precisament ja va sortir cap a París ben guaride les ferides.

—Però si no li parlo de la baronesa. Li pregun-t'ho com va el teatre d'aficionats.

—Ah, si; ja s'ha trobat tot; les joies. l'arqueta, la catedral..., menys la moto de l'Oviedo.

Lleixius Berenguer—són els millors

—Però, home, li demano —fixis-hi bé —el que fa la companyia de teatre que hi ha a Girona.

—Ah, però hi ha una formació d'aficionats a Girona?

Si, home, —ai gràcies a Déu!— i he sentit a dir que volien fer el «Tenorio»

—Ai, pobre home.

—El director?

—No, en Zorrilla semblarà que li fan l'autòpsia.

—Perquè?

—Ah, Vostè dirà. Imagini's que una vegada mort i transcorreguts uns anys el vinguin a molestar i a donar-li disgustos

—I no hi ha solució?

—Si; que la facin per T. S. F. com el Negus volia fer la guerra.

MEGAFON

Reparacions de cicles **PIFERRER**

CASA MET MENJARS
Preus econòmics
Avinguda R. Folch - GIRONA

Dones. Gasteu **Lleixius Berenguer**.

rierencs

les coses clares

Ens comunica la revista madrilenya «Blanco y Negus» que no té res que veure amb allò d'Abissínia.

Queda ben eniès.

ditxosa llet

L'altra dia un burot al preguntar a una dona si portava llet sense ésser de la Central, aquella va coctestar afirmativament, i aleshores, quan el burot va demanar-li on la duia per incautar-se'n ella amb toia naturalitat va senyalar-se un lloc femení cent per cent i de primera necessitat en la lactància.

El burot a hores d'ara encara no s'ha refet.

Tialoteria «EL SOL»

La màxima rapidesa en rentals en sec i dols.—Preus econòmics:
Rambla Verdaguer, núm. 13-GIRONA

quina hora té?

A la fi a la piscina ja han adquirit un rellotge, però han tingut l'acudí de posar-lo en un lloc que no té gens de visualitat.

Encara diuen que el sis d'octubre no va donar mal exemple.

Saló de cirabotes de **MANUEL GIRALT**
(Davant perruqueria Camps)

oblid radical

«El Día Gráfico» del dia 10 d'aquest mes publicava una fotografia que hi havia els Srs. Rocha, Samper, Guerra de Rio i el Sr. Busquets Norat en el Ritz, oblidant-se de fer-hi constar el nom d'aquest últim.

Ben mirat no som res en aquest món

la ràdio i els seus paràsits

El tenor Grabulosa encara canta per ràdio.

Ni a casa es pot estar tranquil!
El nou Ministre de Governació Sr. Pau Blanco, lo primer que ha sortit de la seva boca ha estat les següents paraules:

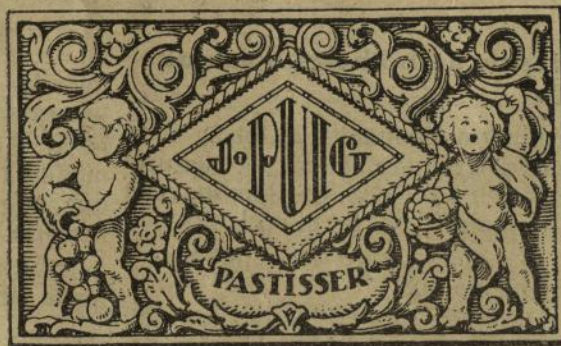
«LA TRANQUILIDAD ES ABSOLUTA EN TODA ESPAÑA.»

CAMISER
Arceer
P r o g r e s s o n a
Tf. 389

Camises, Corbates, Mitges, Mitjons, Caçadores, Bates, Batins, Païames, Gèneres de punt, Especialitat en camises a mida.

Visat per la Censura

imp ràpida - rutlla, 5 - tel. 275 - girona

Cort-Reial, 15
Rambla Llibertat, 7

Tèlèfon, 59
GIRONA

e l p o n t

salutació.

Esportius, salut! Ara, si fóssim un periòdic seriós, us diríem tot allò de que venim a omplir un buit etc. Nosaltres, però conscients del nostre deure, i convençuts alhora de que el públic ja se sab de memòria totes aquestes presentacions solament us direm: Nosaltres venim a posar una mica d'ordre, o si voleu de desordre, a aquest immens «pall-mall» de l'esport gironí.

Per les nostres planes passaran per l'adreçador tots els que s'ho mereixin sense distincions de les faunes, flores i demés espècies del globus terraqui.

Així és que tothom està avisat. Ull viu, doncs i a formar tothom.

gil.- canvió de catalunya de salt d'alçada i al mateix temps víctima de la federació catalana d'atletisme. es un alt empleat de les galetes pla-ja i defender dels atletes units.

entreviu amb l'heroi d'actualitat.

L'heroi d'actualitat? Potser algú es preguntarà si serà el Negus d'Abissínia o l'aviador Pombo, recordant de l'aviació al «ralenti»,

Res d'això, sinó que el tenim a Girona mateix.

Ens referim a l'il·lustre Díaz de la Campa, mig ala dreita del «Girona F. C.»

Qui no coneix la seva figura d'àrbitre de l'elegància? Quines són les damisel·les que no senten gla-

tir el seu cor quan el veuen venir amb la seva aerodinàmica línia?

Qui no coneix el personatge al qual els «modistos» de Reus, París i Londres es disputen per a que llenci al mercat les seves creacions?

Percatats de la importància que tindria fer-li una entrevista amb la que inaugurariem les planes esportives de EL PONT DE PEDRA, no ens hem adormit ni mica a fi de poguer-la portar a cap.

L'hem trobat a l'hora del vermut i sense pensar-nos-hi gens ens hem convidat, i a «boca de jarro» li hem disparat aquesta pregunta;

—Vostè que fou la figura més destacada del partit Girona-Espanyol, podria dir-nos quina és la modalitat de joc que prefereix?

—«Detesto el juego sucio y aún el duro. No lo puedo remediar. Mi corazón, tan sencillo y puro como un lirio, me pide juego de filigrana, sin choques ni empujones. Cuando veo un jugador, aunque sea del bando contrario, que cae víctima de un hachazo, me vienen tentaciones de meterme a verdugo para poder castigar a los que no sienten piedad por nadie.

Vam restar admirats de la seva bonhomia! Tan admirats que no tinguérem esma per seguir tractant el tema del futbol i no tinguérem més remei que preguntar-li sobre la seva gentil persona.

—No tem la competència dels altres jugadors pel que es refereix a l'abillament personal?

—Ya me han dicho que sobre esta cuestión tenían en Girona un fenómeno. Me refiero a Iborra. Fuera él, quedo yo como el único amo del «cotarro». ¿A ver quién es el guapo que se atreve a ir más elegante que un servidor?

Per a fer-nos càrrec de la veritat de les seves paraules, vam esguardar-lo de cap a peus. Portava un vestit blau-fosc, una camisa de fantasia estil «baïeta» de fregar metalls i una corbata groga-canari que, sobre el blau fosc del vestit, resultava d'un efecte veritablement enlluernador. Per acabar d'arrodonir la seva escultural figura, calça-

va uns «xarracs» amb incrustacions de pell de serp que enamoraven. Completament convençuts de la seva superioritat damunt tots els altres infeliços mortals de la immortal ciutat, vam acomiadar-nos amablement, tot deixant que pagués el «gasto».

Girona s'ha perdut una competència formidable al consentir que s'internés a un asil al popular «Petret del Cap Gros».

I donem per acabada la entrevista amb el jugador que pogué ésser definit per un soci de l'Espanyol com «el jugador que tiene los... calzones entre paréntesis» referint-se a les seves cames veritablement perfectes.

xafarderies al minut.

El simpàtic Pratsevall, el nerviós n.º 1 del Girona F. C. diu que el dia que vingui el Barcelona, ja no es dedicarà a comptar els autos sinó que «más difícil todavía», aprendrà de memòria les seves matrícules i si molt si empenya fins les marques i tot.

Segons unes declaracions d'un conegut directiu, a Girona tenim molta «pupila» per a fixar jugadors Efectivament, efectivament.

Seguint el guiatge d'aquesta formidable pupila, hem ja pogut fer signar a Castelló, Reixach, Gorgonio, Casals, etc.

El abraço de Vergara entre la Penya Barris i la Directiva sembla que serà un fet. Sant Cristià, quin disbarat. Com s'ho faran ara els futurs directius per a poguer seguir criticant i donant les culpes dels mals resultats de l'equip als directius en exercici.

Estem a punt de fer un concurs amb el regal d'un exemplar del *Full Esportiu*, a la persona que ens sapiga dir qui va marcar el segon gol del Girona a l'Espanyol.

Hem sentit ja tantes opinions, que el cap ens roda. Fins hi ha qui ens ha assegurat que qui va marcar-lo fou el nen d'en Bruno.

En Tomàs, el petit porter canari, sembla que ha decidit fer se un sòlid prestigi d'home elegant emulant a en Campa.

De moment, pel que es refereix al capell, fins li passa la mà per la cara i tot.

Voleu pujar amb facilitat les pujades?

Useu **CICLES VENDRELL**

P. M. de Camps, 1 - xamfrà Jaume I
GIRONA

e s p o r t i u

amb les nedadores que s'entrenen a la piscina

girona, avui dia, és un exemple de deportivitat. però... no té una bona secció femenina d'esport.

Un bon matí, a les 6, decidírem donar un tomb per la Piscina. Ens varen dir que a aquella hora s'entrenaven les nedadores de la secció femenina de natació dels Atletes Units.

Com hi ha món, que no va ésser gens fàcil de llevar-nos a dos quarts de sis. Fent un veritable esforç i avergonyits pensant que unes noies cada dia a aquella hora, ens donaven una lliçó de força de voluntat, ens llevem d'una revolada, ens rentem la cara (per cert que l'aigua és freda a les 6 del matí) tot imaginant-nos la impressió que ens faria una immersió a la Piscina. (Vam pensar en les nedadores gironines amb respecte i reverència).

La Devesa, solitària i mig esborrada per la boira ens sembla una Devesa forastera. Enlloc una rata; ni el Sr. Lozano "el foragitador de caravanes".

El Camp de Mars està blanc de rosada. Ens admirem de que en aquest temps el sol no tingui prou força per fondre la.

Fa fresca. Cada vegada ens acostem amb més respecte a la Piscina. Al nostre magf es barregen els mots: Noies nedadores, sis del matí, boira, rosada, aigua freda...

Ja hi som. Què és estrany! De la Piscina no vénen les alegres rialles que esperàvem. No veiem tampoc el contrast del "maillot" i la carn. Ni una ànima! Ni una ànima pertanyent al sexe feble, s'entèn, perquè la d'en Josep la veiem escombrant seguit del "Canari", gos ferreny.

Què ja no vénen les noies? —preguntem una mica decebuts, puix són dos quarts de set i enyorem el llit.

—Ja ho crec que vénen algu-

nes. Cada dia a les 7, perquè ara ja comencen a ésser fresques les matinades.

—Què vol dir, que vénen algunes? Què no vénen totes?

—Oh, nol Totes mai vénen. Es pot dir que les úniques complidores són tres o quatre.

—I, quantes nedadores hi ha?

—Del cert no ho sé, però em sembla que més d'una dotzena. Avui, veieu, farà bon dia i segurament vindran moltes a entrenar-se.

—Així voleu dir que si el dia no es presenta esplèndid no ve ningú?

—Home, ningú tampoc. Aquestes tres o quatre que us he dit abans solen venir encara que plougui. Una de les constants és la Torrent... Mireu, veieu aquella noia que ve? Doncs és ella; sempre és de les primeres.

Una simpàtica noia, colrada per un grapat de dies de sol ens dóna uns bons dies plens de gràcia i frescor.

Una rufolada d'aire fred ens fa redosar-nos a la paret. Esquivem el Canari i donem una cigarrera a en Josep.

Josep ordena les cadires tot rondinant. El gos borda. Fumem. Fa fresca encara.

—Voleu dir que la Torrent es llençarà a l'aigua amb lo freda que deu ésser? (L'aigua, no la Torrent)

No va caldre resposta, perquè la Torrent sortia en aquell moment del vestuari i sense encomanar-se ni a Déu ni al Diable... xaf! a l'aigua!

Rebraça de pit! Quina forssal —no poguérem estar de dir.

No vàrem tenir temps de reposar-nos de la sorpresa que, xaf! una nena esprimatxada i negra ja era a l'aigua.

—I aquesta nena tan decidida qui és?

—Es la germaneta de "Miss Esport, l'Almeda petita. Mireu que ho fa bé.

canals.- muralla protectora de l'equip de water-polo del g. e. i. e. g., amb la qual han xocat tants artillers forans. probable seleccionat en les properes olimpíades.

Efectivament; aquell infant dóna unes braçades i fa ostentible la seva classe. En el nostre interior augurem una completa nedadora d'aquesta nena valenta. Té més es'il que la Torrent.

Mentre tant ja han arribat unes quantes nedadores—o aspirants—que corren per les vores de la Piscina, saltant i rient.

Una figura estilitzada, elegant, de pell daurada, atrau la nostra atenció. Es el tipus de la dona mo-

Agència B.S.A.	Motos.-Accessoris i reparacions
JOAN CIURANA	
Cicles especials Ciurana	
Rambra Verdaguier, 16	GIRONA

pont de pedra

derna: No hi ha greix. Un cos treballat per l'esport.

Es la Pera, entrenadora de l'equip —ens diu en Josep endevinant la pregunta— Es de les que nedan més bé. La seva especialitat és la braça de pit. Llàstima que no tingui fons.

En aquell moment aconsellava a la Font —una bruna natural espeterrant— sobre la forma de fer les sortides. Xaf! Xaf! Una i més vegades es llença la Font. Cau a l'aigua. Intenta fer el "cwrall", intenta fer la braça. Molts esforços, poc camí, però sura. Molta voluntat però ens fa l'efecte que ha trigat massa a conrear la natació. No ens convenç nedant, però com a donal

I aquelles que prenen el sol? —preguntem indicant una colla que, panxa enlaire fan la bicicleta amb les cames. Totes estan formidables de línia.

—Són la Lozano, la Garganta, la "Miss Esport", la Molins. Re-llampl que és estrany.

El què? —inquirim sobressaltats.

—Que hagin vingut tantes.

Un sol esplèndid acaba d'espargir el darrers plomalls de boira que suren per la capçada dels plàntans. El sol ja pica però no fon la rosada.

Esteu de sort —ens diu en Josep—. Amb aquest sol vindran totes les nedadores.

Al veure la secció masculina d'Atletes Units que també s'entrena; un pensament se'ns acut; millor dit, recordem en aquell moment alguna conversació amb doble sentit, escoltada a un cafè qualsevol.

Que malpensats són els enemics de l'esport!

—Aquestes noies que volen fer com els nois el que cerquen és estar amb homes—.

Aquestes paraules estúpides, plebees segle XIX, les hem sentides sovint a Girona. Massa sovint,

massa llana. Més d'una senyora enterenyinada i més d'un senyor —dels que no es banyen— han criticat irònicament a les noies que fan esport. Tenen raó?

Senten l'esport aquestes noies?

Perquè han triat la natació?

Són una esperança per l'esport gironí?

No contestarem concretament a cap d'aquestes preguntes, però els nostres lectors es faran càrrec del que és la natació femenina a Girona, si llegeixen la continuació del present reportatge en el proper número.

AIGUAMOLL

Quera - Joier les més grans novelats.

natació:

Continua al roig viu la competència entre el "C. N. Girona" i el G. E. i E. G.

Que el Grup té un nedador de Llafranc? Nosaltres anirem a cercar-lo a la Barceloneta! Si ni així en sortim, picarem al Barcelona —deien uns.

Què s'han pensat aquests "peixi minuti" d'en Font i Cia. si no en tenim ni per començar! I en el water-polo, que es preparin que la pallisa serà de les que formen època: diuen els altres.

Així estan les coses i sembla que existeix el propòsit de celebrar un festival entre els dos rivals.

De moment, el govern, té en projecte de fer fondejar a Pedret, quatre o cinc unitats de l'esquadra i ja s'està habilitant el camp de can Sopa, per a que pugui aterrar-hi l'esquadra del Prat.

Veïrem què passarà! Nosaltres pel que pugui ésser ja ens hem comprat un camió blindat.

ACADEMIA PARTICULAR

FONTANILLES, 14. (compte amb les equivocacions) Apreneu aviat i bé

Matemàtiques: aritmètica, geometria, àlgebra, trigonometria **Comerç** idiomes, taquigrafia, menografia.

Dibuix: lineal, natural, a ploma, maquinàries, topografia perspectiva.

radio T.T.: Industrial, **Ciències:** Física, química, història natural, filosofia.

Primeres lletres: Reforma de lletra a adults d'ambdós sexes.

Música: Diversos instruments i cant.

Preparació per a instituts, escoles normals, universitats, curssets, magisteris, acadèmia militar, correus, telègrafs. **Cursos especials** per a senyoretas. Tot ensenyat per professors titulars i nadius.

Dirigir-se a Carrer Fontanilles, 14 bs.

tots els dies laborables de 5 a 6 i els estius de 11 a 1.

—Torroella, com t'ho fas per ésser tan castigador?

—Categoria, "amigazo."

—I per ésser el millor waterpolista de la província?

—Això és classe i res més que classe.

—Parle'm del Marsella, vols?

—Vols anar a passeig amb les teves preguntes?

MODES BOIX CAPELLS
PER A SENYORA
Y CONFECCIÓ DE TRAJOS
Eximenis, 10, 1.er-1.ª GIRONA

els partits d'ahir

resultat del matx entre el pineda i el g. e. i e. g.

400 m. lliures

Viusà, (Grup) 6'37.

Bruguera (Grup) 6'48 1/5.

Fonoll (Pineda).

En aquesta prova Viusà ha demostrat per segona vegada durant aquesta temporada, que té fustam de campió. Es jove i té estil. Dues coses que li manquen o Bruguera que per ara només té fons. Si no fós massa tard et donariem consells Bruguera.

100 m. lliures

Auladell I (Grup), 1'17 4/5.

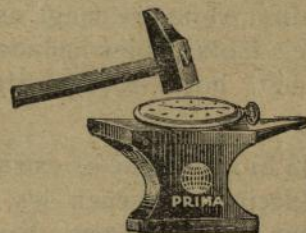
Auladell II (Grup) 1'18.

Buscató (Pineda).

Benavent (Pineda)

Relotges de qualitat - Garantia il·limitada

**CRISTALLES
IRROMPIBLES
PARA RELOJES**

Relotgeria Sauret Progrés, 4
GIRONA

400 m. braça

Soler (Grup), 7'37.

Castrelo (Grup) 7'38.

Frau (Grup), 7'51 1/5

Els altres nedadors del Pineda que preneren part en aquesta prova si no els han avisat encara deuen estar nedant.

Casa de menjars i begudes.-Licors de marca
CASA GARGANTA
Preus Econòmics.
Cort-Reial, 4 — GIRONA

pont de pedra

3 per 50

Auladell I - Salgado - Vázquez (Grup) 2'3.

Romaguera-Ribera-Vilaseca (Pineda) 2'8.

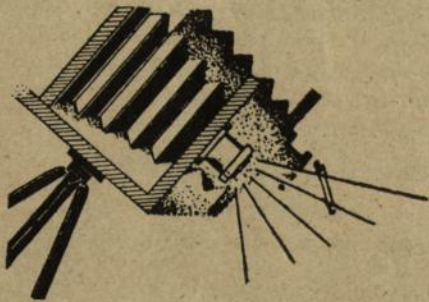
Com sempre, aquesta prova ha estat molt espectacular i molt emocionant. Com altres vegades, Vázquez fou el «sprinter» aerodinàmic.

5 per 50

Auladell I - Salgado - Llobet-Auladell II - Vázquez (Grup) 2'56.

Bataller - Horta II - Ruiz - Benavent-Búscató I (Pineda) 2'57 2/5.

Horta I - Mitjà I - Mitjà II - Martí-Romaguera.

On se retrata la gent? a Càn **BARBER** naturalment.

BARBER és el fotògra de moda Rambla, 29-GIRONA

water-pol

Un grapat de gols del Pineda contra molts pocs del Grup, encara que no tants com esperàvem. Equip incomplet el del Grup, fou senzillament catastròfic.

En conjunt fou molt avorridot.

Sort que ens vàrem divertir sentint a les acompanyants del Pineda com cridaven cada vegada que aquest equip feia un gol. (Varen tenir que cridar molt).

PANXADA

futbol al sacódrom

El «Girona» passà per la mola l'equip dels deu llamps per 4a 0.

Amb un ple formidable als terrats i balcons pe lds eases veïnes al terreny del «Júpiter», però amb quatre i el *cabo* dins el camp, va celebrar-se aquest partit que va donar l'inesperat resultat de la victòria del Girona, per quatre patacons a cap.

L'Abrite.—Va dirigir l'encontre l'inefable President del Col·legi Català Arribas.

Amb la seva pose d'home important i amb els 80 qg. de panxa que en tragina no va concedir un gol que fins els últims espectadors dels terrats van veure, i va quedar-se tan fresc.

Si voleu llimpiar i reparar el vostre calçat aneu sota les voltes de ST. AGUSTI Davan Cafè Gran-Via.

Està vist que vol que a Girona li fem un monument. Ja fa temps que ho cerca, i ens sembla que a l'últim ho aconseguirà. El que ha de procurar, però, és que no li fem un mausoleu.

L'equip del Júpiter.—No direm que fes un gran partit, perquè els enganyàrem i abans que tot, els del «PONT» som seriosos, sinó que més aviat feien pena. Amb un porter que li escapaven les pilotes que era un gust (pels contraris, naturalment!); amb un defensa que més que defensa sembla un bou (amb perdó dels bous) com en Daniel; un mig centre que més aviat estava espeset i amb una davantera *cañón*, però sense municions, es comprendrà tot seguit que el panorama no era per engrescar els poblenovius.

El que no sabem és que si ho feien malament era perquè la seva ciència no els permetia res més o bé si era degut a que per contrinçant tenien un equip que estava de lloimillo. Aquest equip era...

El Girona.— Cal reconèixer que va efectuar un excel·lent partit. Sobretot la davantera! Quan no teixien, brodaven, i si d'això en tenen prou, els direm que fins dibuixaven i tot!

Quan ho tenien ben teixit, brodat i dibuixat, aleshores es recordaven del conflicte italo-abissini i treien la metralladora d'en Trujillo, que deixava anar uns pinyols de pronòstic.

Després de la metralladora venia el tanc d'en Castillo, amb dos *tanquets* al costat, com en Tries i en Campa i dos canons del 42 marca Farró-Torredelfot. A rer guarda en Francàs es cuidava de que cap enemic violés la frontera, i a fe que va fer-ho bé.

Una vegada més a la vida ens veiem obligats a felicitar-los. Lamentàriem, però, que amb el ruixat d'última hora, se'ls haguessin rovellat les armes i que el proper diumenge contra el *leader* ens fessin figa.

classificació actual

Equip dels onze mil i <i>pico</i> , 12 punts
L'equip mes car del món, 6 »
Els <i>sardines</i> de la costa, 6 »
L'equip del déu dels llamps, 5 »
El <i>coco</i> del Vallès, 4 »
L'equip dels <i>cuatro gatos</i> 3 »

L'equip B del Girona, pela el del «Júpiter» per 1 a 0 i passa al cap de la classificació.

Ni que es disputessin la final de la copa d'Espanyal

Exaltació en el públic, pinyes entre els jugadors, emoció i, per seguir la costum, un àrbitre inepte.

Va ésser expulsat Caritg i el públic no ho permetia. Finalment la sang no va arribar al riu i els nostres van assolir la victòria.

Al final del partit el *nazareno* de torn va ésser obsequiat amb un ramell de floretes vocals que eren una delícia.

Mister JEP

ADROGUERIA MARTÍ

Pintures de tota mena. Material i aparells fotogràfics, a terminis de 10 pessetes mensuals.

Pujada Pont de Pedra, 5
G I R O N A

FABRICANTS:

Hijos de E.
Barangé SA

BARCELONA

jardinets

A GIRONA ENS MANCA UNA VAMP

De tothom és sabut el caràcter apàtic de les nostres damiselles. Apàtic quan es tracta de demostrar aquell bri de funesta deixadesa, que embolcalla el cos esquifit i sanguinari d'una dona fatal. I és que a Girona ens manca això. Una «Vamp» encara que no sigui cent per cent. Amb un porcentage petit ens acontentaríem.

Ací trobareu dones boniques, això sí, però casolanes. Són bones noies i es concreten a feinejar, anar a missa i fer lo que diuen els papàs i les mamàs, tot i sabent que aquests no són els veritables reis...

A nosaltres ens faria falta una dona que al caminar escopís... escopís fatalisme s'entén. A desgrat d'ésser honorada tingué el caire de dona sondejada pel vici... Aparentés viure de renda encara que treballés a can Grober... S'as-

La Moda P. República, 15
GIRONA
Merceria - Novetats - Mitges - Guants
Carteres - Llanes per a labors.

sentés al taulell americà del Savoie amb un menyspreu to de tantsemendonisme... Tornegés el seu cos amb indumentària de tonalitat fosca... embellís el seu caparró amb un vel negre...

Però res d'això; a Girona estem obligats a la simpatia d'una Maduell, a la indiferència d'una Busquets, a la formosor d'una Suárez, i a la bellesa d'una Ester —importació de Figueres, sense dret de Duanes—, i res més.

La «Bibi» i en R. Dalmau «encara» continuen festejant.

I tants que en marxen a l'Abissínia!

A la frontolladora Núñez l'hem admirada novament per la Rambla, que per cert ha vingut del seu estiu més maca i ben plantada que quan va marxar.

Si adquiríssis una mica més de simpatia, series més escaient Paraula!

La «Miss Esport», cultiva tota mena d'ídem: natació, ciclisme, atletisme, però també sembla que es proposa cultivar al sexe masculí.

Encertem, Almeda?

Els arbres de la Devesa en saben una cançó.

I la Pera i en Famadas, no en saben una altra?

La nòvia d'en Balmanya sembla que d'ençà que va marxar «ell» està una mica «rista».

No serà res, dona; no t'ho has d'agafar així!

Coneixeu a l'entremaliada Mercè «Huer-tos»?—aquella nena tanguapa com simpàtica i encisadora—sabeu qui és? doncs bé, «oído al parche»

Concedirem gratuïtament un any de subscripció del nostre periòdic a qui endevini per qui es decidirà.

Alguns dels felços?

Garriga. Henche, Massaguer, Puig... «si-guen las firmas»

La Molinet i en Peya, segueixen enamorats.

Això encara que no sigui vers tampoc és veritat.

Quin es el derivat de Molins? Moline-
jan', remolinejant o remolinant?

Que consti que ni remolinejar, ni molinar vol dir fer el «cwral». Això si ho sabem, en canvi estem en dubte si el derivat de Molins és...

Be, vaja! No ens volem trencar mes cap. Esperarem que aquell futur «quinto» empleat de la Banca Arnús ens ho expliqui!

Napoleó Alexandre, Carlomagne, Jaume el Conqueridor, que eren comparats amb el nostre atleta Falet (Banchi)

Uns desgraciats, cregueu-ho. A en Falet Tenorio, els cors se li rendeixen als peus i ell.... els trepitja, xafant-los desdenyosament, a la manera de D. Juan,

Ets formidable! Llàstima que tinguis l'aparell de ràdio fet malbé!

Al Sr. Torrent pèrit de cine sonor (casa Magaldi) propaganda gratuïta d'ençà que anà a Tortellà, que el rellojge-cor no li va a l'hora. I això que és un Longines. Aquella mestressa tan estúpida, oi!

No coneixeu una futura mestra que sempre va amb la Xiberta? Fixeu-vos-hi bé i remarcareu que és una noia cada dia més estúpida.

Però Maria T., pateix el teu cor? Quant marca a l'hora quan penses amb ell?

Jovent! Atenció! A la Pl. Bell-lloc, hi ha dos sols, un es diu Maria i l'altre Mercè. Per casualitat, ens hem enterat que no tenen novio.

Qui fos més jove per provar sort!

Pepeta Riera si persisteixes a mirar al balcó del davant, algun dia veuràs sortir una flamarada, serà que el cor d'aquell jove ha esclatat incendiat.

Sabem que pensa regalar-te una en-saimada mallorquina.

Canvi d'aïres; La vida ganxona se-gons per qui s'ha fet pesada i principalment en jorns festius, puix a n'en Norat almenys li ha passat així i amb ocasió d'estar tan sovint a la nostra ciutat, i ha precisat adquirir calçat nou, i adreçant-se a una botiga de davant l'Onyar

carril Auto - Service
Gasolina - Gas-oil
Engreix a pressió - LUBRIFICANTS

s'ha disposat a escollir... però no ha preferit cap sabatot... sinó, la corresponent venedora, xamosa nineta.

Antonieta Fontana, en saps quelcom!

A la dreta... unes cadires al fons... una bóta de vi, i al costat esquerra... un escaient mostrador, però falta lo més interessant i xamós, a darrera d'aquest últim, dos reflexes sobrenaturals ens fas cinè... un cos perfecte i bellugadís, ens deixa boca-badats, i aquella simpatia i amabilitat ens sorprèn d'allò més.

Maria Sitjà, personeta gentil, no vulguis fer-nos patir tant, i procura donar-nos alguna miradeta de la teva especialitat, per entre els vidres de la porta!

Maria Teresa Coromira, ets baixeta i bonica com un sol. Si no tinguessis aquelles pretensions!, que vegades aniríem a visitar una certa lampisteria.

El ballarí de ballarins J Garriga de Pont, torna a fer el «pagano».

**XAMPANYS
FREIXENET**

VIA T J A N T:
Francesc CALLICO

Jaume I, número 10, 2.^a
GIRONA

ORQUESTRINA

Broadway's - Jazz

**BALLS-CONCERTS
THES DANSANTS.**

●
**Representant:
JOAN BELLSOLÀ**

Plaça Sant Francesc, 2
GIRONA

pont de pedra

Aquesta vegada el camp de concentració és Anglès.

Què dirà la Carme Vila!

Maria... Maria Moriscot... que dolentat escollir un barceloní.

Nosaltres que sense perdre un sol instant, desitjàvem castigar-te!

No tot és parlar per ràdio; en Carreteres no deixa mai res per demà i es prepara per unes pròximes noces.

Casto Palahí, és alt, elegant, i a més, té una altra qualitat, d'ésser galantejador d'allò més, i per dit motiu una moreneta de «Palacio se aproxima», n'ha quedat prendada.

D'això sí, que se'n diuen homes!!

CASA REXACH
RICARD OLIVER

ESPECIALITZADA
EN NOVETATS
PER A SENYORA

RBLA. LLIBERTAT, 26

Sembla mentida, però en Ferran Portes i la Maria Bosch es preparen pel matrimoni i pensen casar-se dintre... deu anys. Serà cert!

Hem observat que la gentilíssima Roseta Comas, continua les mai prou interessants relacions, amb aquell hereu de Viloví.

Es de pensar arribaran a... Roma, puix segons rumors, és tradició en la família, pescar marit... amb «pasta».

Es d'estranyar que en «Brugada», no es deixi veure com abans.

Serà que les exhibicions del Grup E. augmenten o bé que una damisel'la de Guixols l'ha fletxat!!

Misteri!!

Saló de perruqueria per a Senyores

GERMANES SERRATS

Pl. Mercadal, 13 - 1.er - GIRONA

Graciosa poncella que portes per nom Quimeta Colomer, d'un exuberant jardí enclavat al més bell redós, de l'incomparable Costa Brava, que pots estar joiosa de permanèixer voltada per un sens fi de roserars, que junt amb la teva majestuositat, ompleneu d'encant aquest lloc encisador, procura adreçar-te a aquest clavell altiu, que al costat teu romaneix, per a poguer retre homenatge a la teva bellesa.

Fervent admirador; Ferran Noguera.

La bellíssima Mercè Casals, es divertí en extrem, a la passada festa de Sarrià.

Ah! dolenta! que dirà davant d'això en Basart, que sols amb tu pensa.

Perruqueria de

FELIP VILA

Nord 10 — servei esmerat
GIRONA

Són dues germanes. La gran és la més baixa; la petita és la més alta, però tant la més petita—que és la més alta com la gran— que és la baixa— són tan maques, com alta la petita i baixa la gran.

Qui són, dieu? Les germanetes Pallarés.

Ben mirat un «Cunill» es diferencia d'un elefant, en quant a voluminos, i per lo tant, un saxofonista celbrat, ha abandonat a la nena dels seus somnis, que tant l'aformentava.

Ja era hora, però no ets mereixedor... de fer-te un monument.

CASA REXACH
RICARD OLIVER

ESPECIALITZADA
EN NOVETATS
PER A SENYORA

RBLA. LLIBERTAT, 26

Noves rebudes de Guixols, ens diuen que d'un rusc, de l'exuberant Passeig del Mar, s'escapà una vespa.

Es veritat!!

En Farró ben mirat, és un brau defensor de dues coses: de la porteria del Girona F. C. i d'una nineta de sobre la casa Singer, que més d'una vegada hem provat de descartar-lo, però coses de la vida, hem fracassat.

Martínez i un nom molt formós al davant, és la simpàtica dameta, que deixa bocabadat a més d'un mortal que es deixa entreveure de tant en tant, en el carrer d'una fàbrica de lleixius.

Un aimant de les roses és l'afortunat.

D'estiujeants a S'Agaró n'hi havien una infinitat i la gran majoria romanien veritablement fascinats, davant d'una bellesa, tal com Maria Surroca.

Montserrat Clos: sembla que donen començ les teves pretensions! No siguis així. T'ho demana un Joan.

Bolets...!! serà tant? sí, bolets, és lo que posa a la venta diàriament. prop de

eân Franquet, una noieta molt bonica.

Serà qüestió de fer alguna sortida cap a Sant Daniel, per a copsar una miradeta d'aquelles... a menys que en Jaume ens passi al davant... però amunt i crits!!!

Les germanetes Maria, Teresa i Clau-dina Costa, tres angelets baixats del cel, quina formosor ens embadaleix, en quant ens atrevim a mirar-les.

Ben mirat en Jaume R. del Veinat, l'entusiasta pianista i un ferm aficionat a perruquer del carrer de Ciutadans, les voltegen i fins ha arribat a les nostres oïdes, les... acompanyen.

JORDA
JOIER ABEURADORS, 7

Recordant la festa de Viladrau, una xamosa nena quin pentinat a lo «Henry», li escau d'allò més bé; per motius desconeguts fins a la data, va indignar-se en gran manera d'un xicot, qui va donar lloc a que dos altres galindoís, organitzessin tot d'una, un espeterrant matx de boxa, i tot per ella...!!

Sembla estan enterades quelcom d'això, les germanes Pinós.

L'Assumpció Irla i la Finita Villà, úniques proveïdores de dos importants establiments de bellesa americans, segons sembla acabaran elles soles les existències, i fins cal assegurar, els propietaris de dites cases, de segur es retiraran per rics.

CASA REXACH
RICARD OLIVER

ESPECIALITZADA
EN NOVETATS
PER A SENYORA

RBLA. LLIBERTAT, 26

Ens ve a la pensa la bonica figureta d'Emerinda, que moltes vegades engalana amb la seva bellesa, el carrer de Minali, i que un tal Serrano... que... fa l'à..

Quant més es mira una persona, més agrada, almenys així li ha passat a certa dameta de Vista Alegre, amb en Battaller, entusiasta del violí.

Pepeta Riera, si sabessis els cors que glateixen per tu l'esveraries. Són innumbrables! Però n'hi ha un, que encara que tancat dins una còrpora gens voluminosa, el té molt gros i sempre batega per un esguard manyaç dels teus bells ulls. Xamosa Riera els ulls que sempre tens fits al teu balcó són de...

Autos de Lloguer des de 0'35
ptes. qmetre
RIGAU (a) LLATES
Telèfon, 509 GIRONA

EXPRES - BAR
LICORS DE MARCA
Rambla Llibertat, 6 — Telèfon 119
GIRONA

quintana HA REBUT les
DARRERES
SASTRE NOVETATS
GIRONA Pl. Castanyes

el pont: de pedra

R. 812

Servei Meteorològic.

A Catalunya a les 8 del vespre.
Domina temps variat i nubolós. Es registren trons i llamps que venen de l'estranger on les precipitacions oscilen entre 20 i 25 quilos de pedregada.

Temperatura màxima al Grapat: 69.º
mínima a la Piscina: 5.º
Pressió atmosfèrica: Carregada a Itàlia.

Classe de nubosl: Abissínics.
Estat de la mar: Minada.
Estat de Gibraltar: Estret.
Estat de Suez: Intransitable.

Preus de subscripció

Trimestre . . . 1'50
Mig any . . . 3'00
Any . . . 6'00

Redacció i Administració
Rutlla 5, Tef. 275, Girona

italians, abisinis, gironins

Vist l'èxit de «virules» —força proulsora de totes les coses d'aquest món,— assolit amb el primer número, estem disposats a fer un sacrifici o un «tour de force» i que el proper número sigui extraordinari.

Tot just neix i ja vol imitar els grans rotatius =Diari de Girona, Heraldo de Gerona, Autonomista — direu molts! Però no és això, no. El que passa és que ens hem donat que la nostra ciutat cada dia va creixent en tots els aspectes. (Es fan cases noves, les botigues fan reformes, s'engrandeixen, l'esport puja, l'aigua de l'Onyar baixa... més bruta cada dia, etc.) Dintre de la crisi mundial, Girona prospera. Però, prospera en tot menys amb periodisme, ve t'ho ací. No és una vergonya que pobles de poca importància com Banyoles, Palafrugell, Blanes i altres, tinguin els seus periòdics barrilaires, i a Girona faci dos anys que ningú riu? Al publicar EL PONT DE PEDRA ens hem proposat omplir aquest buit. Algú ens va indicar que el temps no era adient per a periòdics del caire de EL PONT DE PEDRA. (Ho vàrem fer cabal del temps i d'un

xic més que ens mullem). També ens digueren que era més fàcil rebre algun «souvenir» poc agradable que un paper de cent. Sortosament el nostre entusiasme no ha defallit i com que som tossuts com una banya de marrà, fem sortir EL PONT DE PEDRA malgrat el temps i els «souvenirs», amb l'esperança que el nostre extraordinari de Fires tindrà la mateixa acollida entusiasta que la obtinguda en aquest número.

El proper dia 26 volem presentar al públic gironí EL PONT DE PEDRA, habillat de Festa major, amb el vestit de menjar crema.

Reconeixem que és seriós això de fer un extraordinari d'una publicació nada de quinze dies, però ja hem dit més amunt, que Girona no podia continuar més temps sense tenir un periòdic satíric. Els forasters que vinguin per fires no se'n sabran avenir que a la nostra ciutat es publiqui un «magazine». (L'extraordinari ho semblarà).

El primer número ha sigut fet a cops de puny, gràcies als ensurts que hem tingut, però, no volèm que passi el mateix amb el que vé. No escatimarem massa gris, no escatimarem «virules». Guardareu el nostre extraordinari de Fires com es guarda la dent del primer nano, com en Pérez-Xifra guarda la «pasta», com es guarden les pessetes de la República.

L'alegria de posseir aquest extraordinari de Fires, serà comparable a la que vàrem tenir quan vàrem estrenar els nostres primers pantalons llargs al nostre primer «duro» i clau, al saber l'arribada de l'aviador Pombo, al resultat del Giróna-Júpiter.

Espolsarem la nostra caixa craniana perquè les idees ens surtin més clares. Vessarem la sal catalana —la de cardona és tan salada com la de Sevilla—, perquè oblideu durant una estona la crisi, el conflicte italo-etíop, l'amenaça de guerra mundial les trifulgues familiars.

Demà mateix els nostres redac-

tors i dibuixants començaran a treballar com etiops i suaran tinta pekinesa, perquè l'extraordinari de EL PONT DE PEDRA sigui interessant com Greta Garbo.

Guardeu-vos un grapat de xavalla per poguer-lo comprar. Estalvieu, estalvieu, perquè l'estalvi és la mare de la Ciència.

Serà d'aliment perquè tindrà molta salsa, tanta, que podreu sucari-hi pa.

(Quan surti l'extraordinari, segurament ja s'hauran acabat els tràmits que està fent el nostre Director prop de Jean Allouche perquè, trenqui amb La Humanitat i sigui el nostre corresponsal de guerra a Abissínia. Tot serà qüestió de francs.)

Guerra a l'Àfrica.

(Detalls per programes especials.)

Roma 7—(arribat per recader Pueyo). Mussolini ha ordenat que les dides desmamin els nens de vuit mesos per tal de movilitzar-los.

Roma 7 Urgent (llegeixi's de pressa Mussolini ha dit davant del món que al dematí pren llei Sila i gasta calçotets Olímpic.

Abdts Abeba 7—De matinada (llegeixi's abans d'esmorzar) Uns avions de l'esquadra italiana s'han entretingut a llençar unes proclames procedents de Torino enlairant les excel·lències del vermouth Cinzano.

Adua 7 — (arribat amb bicicleta) Degut a fins sols coneguts en els cercles diplomàtics, avni han tancat els comerços i s'han celebrat focs artificials.

Asmara 7— Tramès per Raigs X.) El ferrocarril de Ddibijuti passa a amb retràs. El chef de l'estació s'ha fet instal·lar un formós catre a l'andana. Es despatxen bitllets a can Sobrequés de la Rambla i a can Duran de la Plaça de! Vi.

Roma 7—(Agència Aixelà) Mussolini ha tornat dir davant del món que gasta sabates Tractor.

Abdis ABEBA 7 — Continuen les patacades, Envieu-me la roba neta.

BUSCA'M

—li agrada ballar?
—amb deliri!
—doncs, per que no n'apren?

(dibuix de tejero)